

Arrest

nr. 299 038 van 20 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. HABIBI
Glaverbel Building
Terhulpsessesteenweg 166
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HABIBI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Liberiaanse nationaliteit te bezitten.

Op 17 november 2020 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 januari 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 31 maart 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Liberiaans staatsburger te zijn geboren te Monrovia. U verklaart gedurende de burgeroorlog in Liberia in 1999 Monrovia te hebben moeten verlaten, u verhuisde naar Joko Town in Grand Bassa county. U woonde er tot u vertrok uit het land. Toen de oorlog uitbrak diende u eveneens uw studies stop te zetten. U werkte als kapper. U verklaart homoseksueel te zijn. Op uw vijftiende begon u een relatie met uw jeugdvriend D.. Jullie maakten deel uit van een organisatie van een vijftigtal homoseksuelen die maandelijks samenkwamen in Kingstown. Op één van deze feestjes in oktober 2015 werden jullie aangevallen door een bende jongeren. Er werd geschoten, u geraakte gewond aan uw arm en uw vriend D. aan zijn hoofd. Jullie werden beiden door deze jongeren meegenomen en vastgehouden. Na een week hebben zij D. gedood. U zou de week daarna gedood worden. Één van uw bewakers kende echter uw moeder en vernam dat zij was overleden door de shock van wat er met u gebeurd was. Hij besloot u te helpen en liet u vrij. U verliet onmiddellijk het land. U ging in eerste instantie naar Algerije, daar werkte u tot u voldoende geld had verzameld om in 2016 naar Marokko te gaan. Vanuit Marokko reisde u verder naar Spanje en vervolgens naar Frankrijk. In 2017 diende u een verzoek tot internationale bescherming in in Frankrijk. U kreeg er een negatieve beslissing en reisde verder naar België. Op 17 november 2020 diende u in België een verzoek tot internationale bescherming in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een attest neer dat stelt dat u bijeenkomsten van Arc-en-Ciel bijwoont, een psychologisch attest vanwege Noos, een attest van een verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk en een beslissing omtrent uw detentie in Frankrijk. De notities van het persoonlijk onderhoud werden u bezorgd op 19 januari 2023.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging omwille van uw homoseksuele geaardheid. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan deze geaardheid en bijgevolg evenmin aan uw vrees voor vervolging.

Ondanks het feit dat het Commissariaat-generaal rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het Commissariaat-generaal wel van een verzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het Commissariaat-generaal mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. U blijft hierbij in gebreke.

Vooreerst dienen er verschillende inconsequenties omtrent uw persoonlijke achtergrond worden vastgesteld waardoor uw geloofwaardigheid reeds wordt aangetast. U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw ouders. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u immers dat uw moeder in 2018 overleden is en dat u uw vader nooit heeft gekend, u weet zelfs zijn naam niet op te geven (verklaringen DVZ vraag 13). Voor het Commissariaat-generaal geeft u echter aan dat u in 2001 nog samen met uw vader een jaar ging werken in Algerije (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.6-7), om dan later te verklaren dat uw vader meestreed in de Liberiaanse burgeroorlog en daarbij in 2000 om het leven is gekomen (NPO p.17-18). U geeft geen verklaring voor deze discrepanties in uw beweringen, u geeft enkel aan dat u het nooit op die manier heeft gezegd (NPO p.18). Over uw moeder verklaart u voor het Commissariaat-generaal dat zij in 2015 overleden is nadat zij te weten kwam wat u overkomen was (NPO p.9), wat in schril contrast staat met uw eerdere verklaringen dat zij pas in 2018, na uw vertrek uit het land, zou zijn overleden. **Ook over uw vertrek uit het land legt u tegenstrijdige verklaringen af.** Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweert pas in 2017 het land te hebben verlaten (verklaringen DVZ vraag 37), situeert u voor het Commissariaat-generaal uw vertrek in oktober 2015 (NPO p.6). Het is daarbij eveneens opmerkelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw verblijf van een jaar in Algerije niet ter sprake brengt. U verklaart weliswaar via Algerije te zijn gereisd maar vernoemt dit louter als een doorreis (verklaringen DVZ vraag 37). Dit terwijl dit een belangrijke etappe binnen uw reisroute betreft aangezien u verklaart deze plek al te hebben gekend en er gewerkt te hebben om het nodige geld voor uw verdere reis te verzamelen (NPO p.44). **Eveneens opmerkelijk is het feit dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde uw woonplaatsen in Liberia niet te**

hebben gekend. Wanneer u er wordt gevraagd naar uw woonplaatsen meent u simpelweg dat u zich deze niet kan herinneren (verklaring DVZ vraag 10). Echter, uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u sinds 1999 – u was op dat moment dertien jaar – tot aan uw vertrek uit het land in Joko Town heeft gewoond (NPO p.7-8). Dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken het dorp waar u uw volledige jeugd heeft doorgebracht niet zou herinneren is weinig aannemelijk en getuigt eerder van een onwil om duidelijk zicht te bieden op uw achtergrond. Het is daarenboven eveneens opmerkelijk dat wanneer u naar uw beroepsactiviteiten wordt gevraagd u aangeeft een kapsalon te hebben gehad in Monrovia (NPO p.10), dit terwijl u beweert er sinds uw dertiende niet meer te hebben gewoond. **Dit voedt dan ook opnieuw het vermoeden dat u niet alles in het werk stelt om duidelijkheid te scheppen in uw achtergrond. In deze dient eveneens gewezen op uw verklaringen in Frankrijk.** U verklaart vlakaf een verhaal verzonnen te hebben in Frankrijk en uw seksuele oriëntatie er niet vermeld te hebben (NPO p.5-6). Het feit dat u er niet uw ware problemen zou hebben verteld ondergraaft de geloofwaardigheid van deze reeds verregaand. Indien u vreest voor uw leven omwille van uw seksuele oriëntatie en in de mogelijkheid bent om hiertegen bescherming te vragen maar alsnog nalaat dit te vermelden, zorgt dat er reeds voor dat de door u aangehaalde feiten met scepsis dienen te worden benaderd. Daarnaast schetst u bij uw eerste interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken de omstandigheden waarin u het land zou hebben verlaten in een andere context. Daar verklaarde u namelijk dat u het land diende te verlaten nadat u betrappt werd terwijl u de liefde bedreef met uw partner (verklaring DVZ vraag 37). Dit betreft een element dat in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal nergens terug komt. **Uit bovenstaande volgt namelijk dat u heeft gemeend dat uw ware herkomst en ware levensverhaal geen aanleiding zou geven tot internationale bescherming, deze verregaande onduidelijkheden omtrent uw achtergrond zorgen er dan ook reeds voor dat uw geloofwaardigheid schade werd berokkend.**

Echter, omtrent uw homoseksuele geaardheid weet u ook op basis van uw huidige verklaringen niet te overtuigen. Uw verklaringen omtrent uw relaties zijn namelijk niet van die aard dat zij uw seksuele oriëntatie kunnen aantonen. U verklaart slechts één betekenisvolle relatie te hebben gehad, namelijk met uw jeugdvriend D. en dit sinds uw vijftiende tot aan uw vertrek uit het land. U verklaart altijd met hem samen te zijn geweest en zeer intiem te zijn (NPO p.12 en p.21). **In dit geval is uw gebrek aan kennis over D. meer dan verbazingwekkend.** U verklaart namelijk zelfs zijn volledige naam niet te kennen (NPO p.12). Indien u veertien jaar met hem samen was en hij bovendien uw buur is valt het niet te begrijpen dat u zijn volledige naam niet zou kennen. Evenmin weet u veel verdere informatie over hem te geven. U verklaart de namen van de broers en zussen van D. ook niet te kennen of enige andere informatie over hen te kunnen verstrekken. U weet niet wat ze doen qua werk, of ze getrouwd zijn en of ze al dan niet kinderen hebben (NPO p.21-22). Dit terwijl u verklaart dat de band van D. met zijn broers en zussen wel goed was (NPO p.22), wat het derhalve des te opmerkelijk maakt dat u nooit enige verdere informatie over hen zou hebben vernomen. Ook over zijn ouders verklaart u niets af te weten, zelfs hun namen kent u niet, dit terwijl ook zij allen in hetzelfde huis woonden als D. en u verklaart er vaak over de vloer te zijn gekomen (NPO p.23). Evenmin kent u enige andere familieleden (NPO p.24). Dat u zo weinig weet te vertellen over het onmiddellijke netwerk van de enige partner die voor u belangrijk is geweest en waar u meer dan tien jaar mee samen was, zorgt er reeds voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze relatie en bijgevolg evenmin aan de door u verklaarde seksuele oriëntatie. Wat de geloofwaardigheid omtrent uw relatie met D. nog verder ondergraaft, zijn uw verklaringen omtrent zijn schoolloopbaan. U beweert dat hij bij uw vertrek – derhalve in 2015 – nog steeds secundair onderwijs volgde (NPO p.25). U verklaart daarbij eveneens dat hij slechts één jaar jonger is dan u (NPO p.24). Hij zou op dat moment bijgevolg reeds 28 jaar zijn geweest, wat het uiterst opmerkelijk maakt dat hij zijn middelbaar onderwijs op dat moment nog niet zou hebben afgemaakt en er daarnaast geen enkele andere job of inkomen op na zou houden (NPO p.25-26). Buiten het feit dat dit op zich weinig geloofwaardig is, weet u op geen enkele manier te duiden hoe het komt dat hij op die leeftijd zijn school nog niet had afgerond. Wanneer u wordt gevraagd of hij dan een bepaalde periode met school diende te stoppen en of er een reden is waarom hij eventueel jaren diende over te doen dient u het antwoord schuldig te blijven (NPO p.25-26). Indien jullie sinds jullie vijftiende altijd samen zijn geweest is het weinig geloofwaardig dat u hier geen beter zicht op zou hebben en kunnen verklaren wat er voor zorgde dat hij op die leeftijd nog steeds school liep. Dat u nooit gemerkt zou hebben of er periodes waren dat hij niet naar school ging ondermijnt dan ook verregaand de relatie die u met hem zou hebben gehad aangezien u verklaart dat jullie elkaar bijna elke dag zagen (NPO p.26). **Dergelijke onwetendheid over de enige persoon die belangrijk voor u zou zijn geweest zorgt er dan ook voor dat geen geloof kan worden gehecht aan jullie relatie en bijgevolg evenmin aan uw seksuele oriëntatie.**

Daarnaast zijn uw verklaringen omtrent uw ervaringen als homoseksueel in de Liberiaanse context evenzeer weinig overtuigend. Het schaadt uw geloofwaardigheid dat u verklaart zich met D. steeds publiekelijk als homoseksueel te hebben gedragen. U verklaart dat D. zich openlijk zeer

vrouwelijk zou hebben gedragen en gekleed (NPO p.13). Hij zou daarbij steeds in het openbaar u willen aanraken, de armen rond elkaar slaan en elkaar willen kussen. U verklaart dat hij niet in staat was zich op dit vlak in te houden (NPO p.14). U verklaart daar zelf niet tegen in te zijn gegaan en dat u steeds diende mee te gaan in zijn gedrag. Als hij u op die manier in het openbaar benaderde zou u dit niet kunnen weigeren en diende u hem terug te kussen (NPO p.15). Dergelijk gedrag is uiterst opmerkelijk in een homofobe context waar homoseksualiteit wordt veroordeeld en verregaande problemen kan opleveren. Het is eveneens opmerkelijk dat u dergelijk gedrag zou blijven vertonen ook al werd u hier reeds meermaals op aangesproken en veroorzaakte dit al eerder specifieke problemen. Het was volgens u duidelijk dat het andere mensen stoorde (NPO p.15) en uw moeder sprak u reeds aan op uw gedrag (NPO p.14 en p.17). Ook in de maandelijkse vergaderingen die u beweert te hebben bijgewoond samen met andere homoseksuelen werd u er op gewezen dat het heel riskant is uw homoseksualiteit te uiten en dat dit niet aanvaard wordt (NPO p.35). U zou ook vanuit die hoek het advies hebben gekregen voorzichtig te zijn en in het openbaar te trachten niet op te vallen. Daarnaast verklaart u reeds meermaals te zijn aangevallen en u op bepaalde plaatsen niet meer kon komen (NPO p.15). Het is dan ook schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u alsnog geen enkele weerstand zou bieden wanneer D. zich openlijk als een koppel wenste te gedragen in het openbaar. U verklaart wel aan D. gezegd te hebben om zeer voorzichtig te zijn zodat jullie geen problemen zouden kennen (NPO p.38), maar daar had hij blijkbaar geen oren naar. U geeft anderzijds wel aan aan zichzelf gewerkt te hebben en zich te trachten te controleren (NPO p.16). U verklaart eveneens altijd geweten te hebben dat u zich zou moeten verstoppen en zichzelf zou moeten controleren en beheersen (NPO p.31). **Dat u dan geen enkele poging ondernam om D. er van te overtuigen zich minder opvallend te gedragen schaadt uw geloofwaardigheid daadwerkelijk met deze problemen geconfronteerd te zijn geweest. Deze vaststelling ondermijnt op zijn beurt dan weer uw seksuele oriëntatie in het algemeen. Hierbij is eveneens uw misvatting met betrekking tot de Liberiaanse wetgeving rond homoseksualiteit opmerkelijk.** Wanneer u wordt gevraagd of in Liberia wetgeving bestaat rond homoseksualiteit meent u dat de wet stelt dat men niet mag discrimineren tegenover homoseksuelen en dat homoseksualiteit geen probleem vormt (NPO p.39). Dit terwijl uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier (Home Office – Country policy and information note Liberia: sexual orientation and gender identity – feb 2017) blijkt dat homoseksualiteit als een misdrijf wordt gezien waarop straffen tot één jaar gevangenis staan. Dit knelt des te meer aangezien u verklaart maandelijks betrokken te zijn geweest bij een groepering die bewustwording rond homoseksualiteit wil vergroten (NPO p.31). Een dergelijke misvatting van de Liberiaanse context zorgt er opnieuw voor dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring in Liberia als homoseksueel te hebben geleefd.

Ook over uw verdere ervaringen en beleving van uw homoseksualiteit weet u slechts vage verklaringen af te leggen, wat evenmin overtuigt. Wanneer u wordt gevraagd concrete situaties te beschrijven waarbij u voor het eerst merkte dat uw seksuele voorkeur uitging naar mannen, slaagt u hier maar uiterst moeilijk in. Deze vraag wordt u meermaals gesteld en verduidelijkt. U verwijst naar het feit dat u op uw veertiende jongens trachtte aan te raken maar wanneer u naar de meer concrete ervaring wordt gevraagd weet u dit niet te specificeren. U blijft bij vage verklaringen als dat u die drang had, dat u het niet kan veranderen en dat het was toen u opgroeide, zonder daarbij meer concreet een situatie te kunnen omschrijven wanneer u hier voor het eerst mee werd geconfronteerd of ervaarde (NPO p.16-17 en p.30). Eveneens opmerkelijk is uw verklaring dat u van bij de eerste keer dat u zich bewust werd van deze drang u wist dat u anders was en dit zonder meer onmiddellijk aanvaardde. U verklaart hier absoluut niet verder te hebben bij stilgestaan (NPO p.30). Onmiddellijk daarna verklaart u dan weer dat het u wel 'raar' deed voelen en dat u met de tijd zichzelf zou moeten leren aanvaarden (NPO p.31), wat in contrast staat met uw initiële verklaring dat u uw geaardheid onmiddellijk heeft aanvaard. **Deze ervaring van aantrekking tot mannen lijkt binnen de Liberiaanse sociale context uiterst ingrijpend, het verwondert dan ook dat u er niet in slaagt deze eerste ervaringen concreter en consequenter te benoemen. Daarnaast weet u ook de concrete situatie waarin u uw geaardheid tegenover uw moeder ter sprake bracht, niet concreet te schetsen** (NPO p.17). U verklaart aan uw moeder toegegeven te hebben homoseksueel te zijn toen op 14-jarige leeftijd moeders bij haar kwamen klagen over uw gedrag tegenover hun zonen (NPO p.28). Ook hier weet u de concrete situaties maar moeilijk weer te geven. U verklaart dat het buurjongens betrof maar weet niet wie precies bij uw moeder kwam klagen of wat er juist gebeurd was de eerste keer dat iemand uw moeder hierover aansprak (NPO p.29). U wordt vervolgens gevraagd of u uw moeder op een bepaald moment heeft verteld of toegegeven dat u een koppel vormde met D. maar u slaagt er opnieuw niet in dit moment te beschrijven. U verklaart dat uw moeder alles weet en begrijpt van u, echter zonder de concrete situatie te kunnen beschrijven waarin u haar toegaf een koppel te vormen met D. (NPO p.27). U verklaart verder dat u het haar vertelde toen u zeventien jaar oud was maar dat uw moeder u al eerder naar uw verhouding met D. had gevraagd. U verklaart echter verwarrend dat u toen zij hier eerder naar vroeg u eveneens aangaf dat jullie partners waren, daarmee uw verklaringen rond de eerste keer dat u het er met haar over had

ondergravend (NPO p.28). **Dergelijke ervaringen lijken echter zodanig ingrijpend dat kan verwacht worden dat u deze beter zou kunnen schetsen, het feit dat u hier niet in slaagt ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid.**

Tot slot zijn ook uw verklaringen omtrent de homogemeenschap waarmee u in Liberia in contact zou zijn geweest weinig aannemelijk, wat de ongeloofwaardigheid van uw verklaarde seksuele oriëntatie nog verder versterkt. U verklaart sinds uw veertiende tot aan uw vertrek bij deze groepering betrokken te zijn geweest en maandelijks met hen samen te zijn gekomen in Kingstown (NPO p.11, p.31 en p.33). Deze groepering kwam samen om bewustwording rond homoseksualiteit te creëren (NPO p.31). **Opnieuw schiet de informatie die u over deze gemeenschap kunt verschaffen ruimschoots tekort, wat uw geloofwaardigheid hierbij betrokken te zijn geweest ondergraaft.** U verklaart dat deze groepering een bepaalde benaming gebruikte maar dat u deze niet kent (NPO p.31-32). Evenmin weet u aan te geven waar in de stad de vergaderingen met deze groep plaatsvonden, dit terwijl dit steeds op dezelfde plaats was (NPO p.34-35). Ook de leiders van deze groepering weet u niet bij naam te noemen, terwijl u verklaart dat er wel degelijk specifieke leiders aan het hoofd stonden van deze beweging (NPO p.36). Voorts kent u naast D. slechts twee andere leden van deze beweging, waarvan u opnieuw de namen zelfs niet weet te herinneren, noch weet u ook maar iets anders over hen te vertellen. Zelfs hun woonplaats weet u niet met zekerheid op te geven (NPO p.32-33). Deze onwetendheid is opmerkelijk indien u hier al 14 jaar bij betrokken zou zijn en zij de enige personen zijn bij wie u openlijk zichzelf kan zijn. Het is dan ook schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u aangeeft deze personen in feite niet goed te kennen en in feite alleen te weten dat het partners zijn (NPO p.33). Uw verklaring dat u niemand beter kon leren kennen aangezien u er steeds met uw partner ging en hij u niet toe liet met anderen te praten (NPO p.33) volstaat niet om te verklaren hoe u van niemand enige informatie zou hebben opgevangen en zorgt er voor dat het überhaupt bevreemdend is dat u dan wel telkens dergelijke avonden zou frequenteren. **Ook wat betreft de activiteiten met deze beweging blijft u zeer op de vlakte.** U verklaart dat het voornamelijk ging over hoe men zichzelf beter kon begrijpen en aanvaarden als homoseksueel, u weet echter allerm minst uit te breiden over hoe en wat dan precies besproken werd. U haalt enkel vaagweg aan dat ze u leerden zich te aanvaarden door er op te wijzen dat homoseksualiteit geen misdaad is (NPO p.35), wat toch een zeer beperkte weergave is van wat maandelijks op dergelijke bijeenkomsten zou zijn verklaard, te meer gezien de complexiteit van het concept van seksuele oriëntatie. U verklaart verder dat deze groepering streed tegen discriminatie van homoseksualiteit, u weet echter niet aan te geven op welke manier zij dit dan effectief deden. U weet daarbij niet of zij nog andere activiteiten organiseerden dan de maandelijkse bijeenkomsten die u zou bijgewoond hebben (NPO p.36). **Uw gebrekkige kennis over deze gemeenschap, hun leden en hun activiteiten zorgt er dan ook voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen hierbij betrokken te zijn geweest.**

Bovenstaande vaststellingen zorgen er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw door u verklaarde seksuele oriëntatie. De documenten die u daartoe neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Uw **psychologisch attest** waarin sprake is van geheugen –en slaapproblemen die het verloop van het persoonlijk onderhoud zouden kunnen beïnvloeden volstaat niet om aan te tonen dat u niet in staat zou zijn gepersonaliseerde verklaringen af te leggen. Gedurende het persoonlijk onderhoud werd op geen enkel moment vastgesteld dat u problemen kende om de gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden. U geeft daarbij zelf aan dat het persoonlijk onderhoud goed verlopen is, met enige opmerking dat de dossierbehandelaar traag diende te praten en dat u in shock was bij de confrontatie met uw verklaringen in Frankrijk. U noch uw advocaat haalden enig ander moment aan waarbij uw mentale toestand het u zou verhinderd hebben verklaringen af te leggen. U verklaarde daarbij eveneens dat u zich op het moment van het persoonlijk onderhoud goed voelde, dat uw psychologische opvolging goed verloopt en u zich sterk genoeg voelt om het interview af te leggen (NPO p.2). Zodoende kunnen de in het psychologisch attest aangehaalde elementen onvoldoende verschooning bieden voor uw weinig doorleefde verklaringen omtrent uw seksuele oriëntatie. Het **attest dat u bijeenkomsten van Arc-en-Ciel bijwoont** kan evenmin uw eigen seksuele oriëntatie aantonen. Het bijwonen van dergelijke bijeenkomsten wijst allerm minst één op één op een eigen homoseksuele geaardheid. De **documenten die u neerlegt met betrekking tot uw verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk** weten evenmin een vrees voor vervolging in uw land van herkomst aan te tonen of kunnen beschouwd worden als een element die uw seksuele oriëntatie kan aantonen. Deze documenten tonen namelijk enkel aan dat u in Frankrijk deze procedure doorlopen hebt. Tot slot werd u op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 19 januari 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of

dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel stelt verzoeker als volgt:

“1) Eerste middel: Het hoger beroep van verzoeker is ontvankelijk

7.

De bestreden beslissing dateert van 4 april 2023 en werd vervolgens per aangetekende post aan verzoeker ter kennis gebracht aan Do..

Overeenkomstig artikel 39/57, §1 lid 1 Vreemdelingenwet dient het beroep ingesteld worden binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze is gericht.

In casu werd de beslissing per aangetekende post ter kennis gebracht aan Do.. Overeenkomstig artikel 37/57, §2, 2° Vreemdelingenwet begint in dat geval de beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De beslissing bereikte Do. op 6 april 2023.

Aldus werd het hoger beroep van verzoeker tijdig ingediend.”

2.2. In een tweede middel stelt verzoeker als volgt:

“2) Tweede middel: vreemdelingenstatus (artikel 48/3 Vreemdelingenwet) - en subsidiaire beschermingsstatus - bestaan van reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

a. Beslissing Verweerster

8.

Verweerster stelt in de bestreden beslissing het volgende:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Hiervoor worden verschillende argumenten aangehaald, die thans te lezen zijn in de Bestreden Beslissing. Zo valt onder meer te lezen dat:

“U verklaart te vrezen voor vervolging omwille van uw homoseksuele geaardheid. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan deze geaardheid en bijgevolg evenmin aan uw vrees voor vervolging. ”

Verweerster haalt aan dat Do. niet op overtuigende wijze zijn geaardheid heeft kunnen bewijzen en stelt volgende:

Echter, omtrent uw homoseksuele geaardheid weet u ook op basis van uw huidige verklaringen niet te overtuigen. Uw verklaringen omtrent uw relaties zijn namelijk niet van die aard dat zij uw seksuele oriëntatie kunnen aantonen. U verklaart slechts een betekenisvolle relatie te hebben gehad, namelijk met uw jeugdvriend D. en dit sinds uw vijftiende tot aan uw vertrek uit het land.

Het is niet evident om in een land als Liberia homoseksueel te zijn. Dit maakt het dan nog ook niet evident voor een homoseksuele man om zich te uiten en relaties aan te gaan. Het feit dat Do. slechts één betekenisvolle relatie heeft gehad is niet verbazingwekkend, meer nog, hij heeft een levensgevaarlijke stap gezet om die relatie aan te gaan.

De argumentatie van Verweerster is dan ook te kort door de bocht.

Verder stelt Verweerster in de bestreden beslissing dat Do. niet overtuigend genoeg is aangezien hij de volledige naam van D. niet kent. Het moet hier echter worden gezegd in landen zoals Liberia niet iedereen een familienaam heeft. In een Liberiaanse context vragen mensen niet naar de volledige familienamen. Ook is het er niet gewoonlijk om interesse te tonen in de familieleden van vrienden. Het feit dat Do. de namen van de zussen en broers van D. niet kent, is dan ook niet

verbazingwekkend en kan niet in verband gebracht worden met zijn geaardheid of het bewijzen ervan. Do., die mentaal verward is door alles wat hij heeft meegemaakt, heeft zich misschien tijdens het

persoonlijk onderhoud niet helemaal goed kunnen uitdrukken. Het kan ook niet van iedereen verwacht worden dat ze even welbespraakt zijn en dat iedereen op een duidelijke manier hun gedachtegang kan ordenen en zichzelf uitdrukken. Om op basis hiervan te stellen dat Do. niet geloofwaardig is wat zijn geaardheid betreft, is onrecht.

Over de andere argumenten van Verweerster kan Do. enkel stellen dat hij zich soms inderdaad verward voelt waardoor hij zijn gedachten niet goed kan ordenen om zich uit te drukken. Zijn vraag voor asiel en internationale bescherming draait enkel om het feit dat hij homoseksueel is. De argumenten van Verweerster omtrent het weigeren tot erkennen van zijn geaardheid zijn kort door de bocht aangezien het voor hem moeilijk is om zijn geaardheid nog concreter te bewijzen. Do. vraagt zich af hoe hij dan kan bewijzen dat hij effectief homoseksueel is.

9.

Inzake subsidiaire beschermingsstatus, bepaalt artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet het volgende:

[...]

Ditzelfde artikel omschrijft "ernstige schade" als volgt:

[...]

Zoals het begrip "ernstige schade" in artikel 48/4, §2 staat omschreven, en zoals hierboven geciteerd, is de vereiste drempel die moeten worden bewezen om in aanmerking te komen voor subsidiaire beschermingsstatus onder andere "een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

In dit geval is het leven van Do. bij terugkeer naar Liberia in gevaar. Zoals geweten wordt homoseksualiteit niet goedgekeurd en zal dit niet verbeterd worden in de toekomst. Meer nog, de president van Liberia stelde meermaals in het openbaar dat ze niets voelt voor gelijke rechten voor homoseksuelen in Liberia.

Ook blijkt uit verschillende internationale rapporten zoals Human Rights Watch (<https://www.hrw.org/report/2013/12/03/its-nature-not-crime/discriminatory-laws-and-lgbt-peopleliberia>) en NPR (**STUK 3**) dat geweld tegen homoseksuelen dagelijks groeit. Niet alleen worden homoseksuelen gestraft met gevangenisstraf, ook zijn er groepen die flyers uitdelen met de oproep om homoseksuelen aan te vallen.

Op basis hiervan kan het niet ontken worden dat Do. bij terugkeer het slachtoffer zal worden van willekeurig geweld die zou kunnen leiden tot executie aangezien hij homoseksueel is. Door loutere aanwezigheid in Liberia zal Do. een onveilig dagdagelijks bestaan leiden.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.3. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift het stuk "3. Rapport NPR en Human Rights Watch" (zie inventaris bij het verzoekschrift, stuk 3).

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in

artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart Liberia te zijn ontvlucht wegens zijn homoseksuele geaardheid. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid en bijgevolg evenmin aan de problemen die hij beweert te hebben gekend omwille hiervan. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over verschillende aspecten van zijn persoonlijke achtergrond en levenswandel, hetgeen reeds een negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vluchtrelaas:

"Vooreerst dienen er verschillende inconsequenties omtrent uw persoonlijke achtergrond worden vastgesteld waardoor uw geloofwaardigheid reeds wordt aangetast. U legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw ouders. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u immers dat uw moeder in 2018 overleden is en dat u uw vader nooit heeft gekend, u weet zelfs zijn naam niet op te geven (verklaringen DVZ vraag 13). Voor het Commissariaat-generaal geeft u echter aan dat u in 2001 nog samen met uw vader een jaar ging werken in Algerije (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.6-7), om dan later te verklaren dat uw vader meestreed in de Liberiaanse burgeroorlog en daarbij in 2000 om het leven is gekomen (NPO p.17-18). U geeft geen verklaring voor deze discrepanties in uw beweringen, u geeft enkel aan dat u het nooit op die manier heeft gezegd (NPO p.18). Over uw moeder verklaart u voor het Commissariaat-generaal dat zij in 2015 overleden is nadat zij te weten kwam wat u overkomen was (NPO p.9), wat in schril contrast staat met uw eerdere verklaringen dat zij pas in 2018, na uw vertrek uit het land, zou zijn overleden. **Ook over uw vertrek uit het land legt u tegenstrijdige verklaringen af.** Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweert pas in 2017 het land te hebben verlaten (verklaringen DVZ vraag 37), situeert u voor het Commissariaat-generaal uw vertrek in oktober 2015 (NPO p.6). Het is daarbij eveneens opmerkelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw verblijf van een jaar in Algerije niet ter sprake brengt. U verklaart weliswaar via Algerije te zijn gereisd maar vernoemt dit louter als een doorreis (verklaringen DVZ vraag 37). Dit terwijl dit een belangrijke etappe binnen uw reisroute betreft aangezien u verklaart deze plek al te hebben gekend en er gewerkt te hebben om het nodige geld voor uw verdere reis te verzamelen (NPO p.44). **Eveneens opmerkelijk is het feit dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde uw woonplaatsen in Liberia niet te hebben gekend.** Wanneer u er wordt gevraagd naar uw woonplaatsen meent u simpelweg dat u zich deze niet kan herinneren (verklaring DVZ vraag 10). Echter, uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u sinds 1999 – u was op dat moment dertien jaar – tot aan uw vertrek uit het land in Joko Town heeft gewoond (NPO p.7-8). Dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken het dorp waar u uw volledige jeugd heeft doorgebracht niet zou herinneren is weinig aannemelijk en getuigt eerder van een onwil om duidelijk zicht te bieden op uw achtergrond. Het is daarenboven eveneens opmerkelijk dat wanneer u naar uw beroepsactiviteiten wordt gevraagd u aangeeft een kapsalon te hebben gehad in Monrovia (NPO p.10), dit terwijl u beweert er sinds uw dertiende niet meer te hebben gewoond. **Dit voedt dan ook opnieuw het vermoeden dat u niet alles in het werk stelt om duidelijkheid te scheppen in uw achtergrond. In deze dient eveneens gewezen op uw verklaringen in Frankrijk.** U verklaart vlakaf een verhaal verzonnen te hebben in Frankrijk en uw seksuele oriëntatie er niet vermeld te hebben (NPO p.5-6). Het feit dat u er niet uw ware problemen zou hebben verteld ondergraaft de geloofwaardigheid van deze reeds verregaand. Indien u vreest voor uw leven omwille van uw seksuele oriëntatie en in de mogelijkheid bent om hiertegen bescherming te vragen maar alsnog nalaat dit te vermelden, zorgt dat er reeds voor dat de door u aangehaalde feiten met scepsis dienen te worden benaderd. Daarnaast schetst u bij uw eerste interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken de omstandigheden waarin u het land zou hebben verlaten in een andere context. Daar verklaarde u namelijk dat u het land diende te verlaten nadat u betrap werd terwijl u de liefde

bedreef met uw partner (verklaring DVZ vraag 37). Dit betreft een element dat in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal nergens terug komt. **Uit bovenstaande volgt namelijk dat u heeft gemeend dat uw ware herkomst en ware levensverhaal geen aanleiding zou geven tot internationale bescherming, deze verregaande onduidelijkheden omtrent uw achtergrond zorgen er dan ook reeds voor dat uw geloofwaardigheid schade werd berokkend.**”;

(ii) verzoekers verklaringen over zijn beweerde homoseksuele relatie met D., waarmee hij meer dan tien jaar samen zou zijn geweest, dermate gebrekkig zijn dat er aan deze relatie geen geloof kan worden gehecht:

“Echter, omtrent uw homoseksuele geaardheid weet u ook op basis van uw huidige verklaringen niet te overtuigen. Uw verklaringen omtrent uw relaties zijn namelijk niet van die aard dat zij uw seksuele oriëntatie kunnen aantonen. U verklaart slechts één betekenisvolle relatie te hebben gehad, namelijk met uw jeugdvriend D. en dit sinds uw vijftiende tot aan uw vertrek uit het land. U verklaart altijd met hem samen te zijn geweest en zeer intiem te zijn (NPO p.12 en p.21). **In dit geval is uw gebrek aan kennis over D. meer dan verbazingwekkend.** U verklaart namelijk zelfs zijn volledige naam niet te kennen (NPO p.12). Indien u veertien jaar met hem samen was en hij bovendien uw buur is valt het niet te begrijpen dat u zijn volledige naam niet zou kennen. Evenmin weet u veel verdere informatie over hem te geven. U verklaart de namen van de broers en zussen van D. ook niet te kennen of enige andere informatie over hen te kunnen verstrekken. U weet niet wat ze doen qua werk, of ze getrouwd zijn en of ze al dan niet kinderen hebben (NPO p.21-22). Dit terwijl u verklaart dat de band van D. met zijn broers en zussen wel goed was (NPO p.22), wat het derhalve des te opmerkelijk maakt dat u nooit enige verdere informatie over hen zou hebben vernomen. Ook over zijn ouders verklaart u niets af te weten, zelfs hun namen kent u niet, dit terwijl ook zij allen in hetzelfde huis woonden als D. en u verklaart er vaak over de vloer te zijn gekomen (NPO p.23). Evenmin kent u enige andere familieleden (NPO p.24). Dat u zo weinig weet te vertellen over het onmiddellijke netwerk van de enige partner die voor u belangrijk is geweest en waar u meer dan tien jaar mee samen was, zorgt er reeds voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze relatie en bijgevolg evenmin aan de door u verklaarde seksuele oriëntatie. Wat de geloofwaardigheid omtrent uw relatie met D. nog verder ondergraaft, zijn uw verklaringen omtrent zijn schoolloopbaan. U beweert dat hij bij uw vertrek – derhalve in 2015 – nog steeds secundair onderwijs volgde (NPO p.25). U verklaart daarbij eveneens dat hij slechts één jaar jonger is dan u (NPO p.24). Hij zou op dat moment bijgevolg reeds 28 jaar zijn geweest, wat het uiterst opmerkelijk maakt dat hij zijn middelbaar onderwijs op dat moment nog niet zou hebben afgemaakt en er daarnaast geen enkele andere job of inkomen op na zou houden (NPO p.25-26). Buiten het feit dat dit op zich weinig geloofwaardig is, weet u op geen enkele manier te duiden hoe het komt dat hij op die leeftijd zijn school nog niet had afgerond. Wanneer u wordt gevraagd of hij dan een bepaalde periode met school diende te stoppen en of er een reden is waarom hij eventueel jaren diende over te doen dient u het antwoord schuldig te blijven (NPO p.25-26). Indien jullie sinds jullie vijftiende altijd samen zijn geweest is het weinig geloofwaardig dat u hier geen beter zicht op zou hebben en kunnen verklaren wat er voor zorgde dat hij op die leeftijd nog steeds school liep. Dat u nooit gemerkt zou hebben of er periodes waren dat hij niet naar school ging ondermijnt dan ook verregaand de relatie die u met hem zou hebben gehad aangezien u verklaart dat jullie elkaar bijna elke dag zagen (NPO p.26). **Dergelijke onwetendheid over de enige persoon die belangrijk voor u zou zijn geweest zorgt er dan ook voor dat geen geloof kan worden gehecht aan jullie relatie en bijgevolg evenmin aan uw seksuele oriëntatie.**”;

(iii) verzoekers verklaringen over de manier waarop hij en zijn partner D. zich als homoseksuelen gedroegen geenszins geloofwaardig zijn, gelet op de homofobe context van de Liberiaanse samenleving, hetgeen des te meer klemmt, gelet op verzoekers onjuiste verklaringen over de wetgeving inzake homoseksuelen in Liberia, hoewel hij zou hebben deelgenomen aan vergaderingen van een groepering die de bewustwording rond homoseksualiteit zou willen vergroten:

“Daarnaast zijn uw verklaringen omtrent uw ervaringen als homoseksueel in de Liberiaanse context evenzeer weinig overtuigend. Het schaadt uw geloofwaardigheid dat u verklaart zich met D. steeds publiekelijk als homoseksueel te hebben gedragen. U verklaart dat D. zich openlijk zeer vrouwelijk zou hebben gedragen en gekleed (NPO p.13). Hij zou daarbij steeds in het openbaar u willen aanraken, de armen rond elkaar slaan en elkaar willen kussen. U verklaart dat hij niet in staat was zich op dit vlak in te houden (NPO p.14). U verklaart daar zelf niet tegen in te zijn gegaan en dat u steeds diende mee te gaan in zijn gedrag. Als hij u op die manier in het openbaar benaderde zou u dit niet kunnen weigeren en diende u hem terug te kussen (NPO p.15). Dergelijk gedrag is uiterst opmerkelijk in een homofobe context waar homoseksualiteit wordt veroordeeld en verregaande problemen kan

opleveren. Het is eveneens opmerkelijk dat u dergelijk gedrag zou blijven vertonen ook al werd u hier reeds meermaals op aangesproken en veroorzaakte dit al eerder specifieke problemen. Het was volgens u duidelijk dat het andere mensen stoorde (NPO p.15) en uw moeder sprak u reeds aan op uw gedrag (NPO p.14 en p.17). Ook in de maandelijkse vergaderingen die u beweert te hebben bijgewoond samen met andere homoseksuelen werd u er op gewezen dat het heel riskant is uw homoseksualiteit te uiten en dat dit niet aanvaard wordt (NPO p.35). U zou ook vanuit die hoek het advies hebben gekregen voorzichtig te zijn en in het openbaar te trachten niet op te vallen. Daarnaast verklaart u reeds meermaals te zijn aangevallen en u op bepaalde plaatsen niet meer kon komen (NPO p.15). Het is dan ook schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u alsnog geen enkele weerstand zou bieden wanneer D. zich openlijk als een koppel wenste te gedragen in het openbaar. U verklaart wel aan D. gezegd te hebben om zeer voorzichtig te zijn zodat jullie geen problemen zouden kennen (NPO p.38), maar daar had hij blijkbaar geen oren naar. U geeft anderzijds wel aan aan zichzelf gewerkt te hebben en zich te trachten te controleren (NPO p.16). U verklaart eveneens altijd geweten te hebben dat u zich zou moeten verstoppen en zichzelf zou moeten controleren en beheersen (NPO p.31). **Dat u dan geen enkele poging ondernam om D. er van te overtuigen zich minder opvallend te gedragen schaadt uw geloofwaardigheid daadwerkelijk met deze problemen geconfronteerd te zijn geweest. Deze vaststelling ondermijnt op zijn beurt dan weer uw seksuele oriëntatie in het algemeen. Hierbij is eveneens uw misvatting met betrekking tot de Liberiaanse wetgeving rond homoseksualiteit opmerkelijk.** Wanneer u wordt gevraagd of in Liberia wetgeving bestaat rond homoseksualiteit meent u dat de wet stelt dat men niet mag discrimineren tegenover homoseksuelen en dat homoseksualiteit geen probleem vormt (NPO p.39). Dit terwijl uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier (Home Office – Country policy and information note Liberia: sexual orientation and gender identity – feb 2017) blijkt dat homoseksualiteit als een misdrijf wordt gezien waarop straffen tot één jaar gevangenis staan. Dit knelt des te meer aangezien u verklaart maandelijks betrokken te zijn geweest bij een groepering die bewustwording rond homoseksualiteit wil vergroten (NPO p.31). Een dergelijke misvatting van de Liberiaanse context zorgt er opnieuw voor dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring in Liberia als homoseksueel te hebben geleefd.”;

(iv) verzoekers verklaringen over de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in het licht van de homofobe context van de Liberiaanse samenleving allerminst doorleefd voorkomen:

“Ook over uw verdere ervaringen en beleving van uw homoseksualiteit weet u slechts vage verklaringen af te leggen, wat evenmin overtuigt. Wanneer u wordt gevraagd concrete situaties te beschrijven waarbij u voor het eerst merkte dat uw seksuele voorkeur uitging naar mannen, slaagt u hier maar uiterst moeilijk in. Deze vraag wordt u meermaals gesteld en verduidelijkt. U verwijst naar het feit dat u op uw veertiende jongens trachtte aan te raken maar wanneer u naar de meer concrete ervaring wordt gevraagd weet u dit niet te specificeren. U blijft bij vage verklaringen als dat u die drang had, dat u het niet kan veranderen en dat het was toen u opgroeide, zonder daarbij meer concreet een situatie te kunnen omschrijven wanneer u hier voor het eerst mee werd geconfronteerd of ervaarde (NPO p.16-17 en p.30). Eveneens opmerkelijk is uw verklaring dat u van bij de eerste keer dat u zich bewust werd van deze drang u wist dat u anders was en dit zonder meer onmiddellijk aanvaardde. U verklaart hier absoluut niet verder te hebben bij stilgestaan (NPO p.30). Onmiddellijk daarna verklaart u dan weer dat het u wel ‘raar’ deed voelen en dat u met de tijd zichzelf zou moeten leren aanvaarden (NPO p.31), wat in contrast staat met uw initiële verklaring dat u uw geaardheid onmiddellijk heeft aanvaard. **Deze ervaring van aantrekking tot mannen lijkt binnen de Liberiaanse sociale context uiterst ingrijpend, het verwondert dan ook dat u er niet in slaagt deze eerste ervaringen concreter en consequenter te benoemen. Daarnaast weet u ook de concrete situatie waarin u uw geaardheid tegenover uw moeder ter sprake bracht, niet concreet te schetsen** (NPO p.17). U verklaart aan uw moeder toegegeven te hebben homoseksueel te zijn toen op 14-jarige leeftijd moeders bij haar kwamen klagen over uw gedrag tegenover hun zonen (NPO p.28). Ook hier weet u de concrete situaties maar moeilijk weer te geven. U verklaart dat het buurjongens betrof maar weet niet wie precies bij uw moeder kwam klagen of wat er juist gebeurd was de eerste keer dat iemand uw moeder hierover aansprak (NPO p.29). U wordt vervolgens gevraagd of u uw moeder op een bepaald moment heeft verteld of toegegeven dat u een koppel vormde met D. maar u slaagt er opnieuw niet in dit moment te beschrijven. U verklaart dat uw moeder alles weet en begrijpt van u, echter zonder de concrete situatie te kunnen beschrijven waarin u haar toegaf een koppel te vormen met D. (NPO p.27). U verklaart verder dat u het haar vertelde toen u zeventien jaar oud was maar dat uw moeder u al eerder naar uw verhouding met D. had gevraagd. U verklaart echter verwarrend dat u toen zij hier eerder naar vroeg u eveneens aangaf dat jullie partners waren, daarmee uw verklaringen rond de eerste keer dat u het er met haar over had ondergravend (NPO p.28). **Dergelijke ervaringen lijken echter zodanig ingrijpend dat kan verwacht**

worden dat u deze beter zou kunnen schetsen, het feit dat u hier niet in slaagt ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid.;

(v) verzoekers kennis over de groepering waarbij hij betrokken zou zijn geweest, dermate beperkt en gebrekkig is dat geen geloof kan worden gehecht aan deze betrokkenheid, hetgeen bijkomend afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid:

“Tot slot zijn ook uw verklaringen omtrent de homogemeenschap waarmee u in Liberia in contact zou zijn geweest weinig aannemelijk, wat de ongeloofwaardigheid van uw verklaarde seksuele oriëntatie nog verder versterkt. U verklaart sinds uw veertiende tot aan uw vertrek bij deze groepering betrokken te zijn geweest en maandelijks met hen samen te zijn gekomen in Kingstown (NPO p.11, p.31 en p.33). Deze groepering kwam samen om bewustwording rond homoseksualiteit te creëren (NPO p.31). **Opnieuw schiet de informatie die u over deze gemeenschap kunt verschaffen ruimschoots tekort, wat uw geloofwaardigheid hierbij betrokken te zijn geweest ondergraaft.** U verklaart dat deze groepering een bepaalde benaming gebruikte maar dat u deze niet kent (NPO p.31-32). Evenmin weet u aan te geven waar in de stad de vergaderingen met deze groep plaatsvonden, dit terwijl dit steeds op dezelfde plaats was (NPO p.34-35). Ook de leiders van deze groepering weet u niet bij naam te noemen, terwijl u verklaart dat er wel degelijk specifieke leiders aan het hoofd stonden van deze beweging (NPO p.36). Voorts kent u naast D. slechts twee andere leden van deze beweging, waarvan u opnieuw de namen zelfs niet weet te herinneren, noch weet u ook maar iets anders over hen te vertellen. Zelfs hun woonplaats weet u niet met zekerheid op te geven (NPO p.32-33). Deze onwetendheid is opmerkelijk indien u hier al 14 jaar bij betrokken zou zijn en zij de enige personen zijn bij wie u openlijk zichzelf kan zijn. Het is dan ook schadelijk voor uw geloofwaardigheid dat u aangeeft deze personen in feite niet goed te kennen en in feite alleen te weten dat het partners zijn (NPO p.33). Uw verklaring dat u niemand beter kon leren kennen aangezien u er steeds met uw partner ging en hij u niet toe liet met anderen te praten (NPO p.33) volstaat niet om te verklaren hoe u van niemand enige informatie zou hebben opgevangen en zorgt er voor dat het überhaupt bevreemdend is dat u dan wel telkens dergelijke avonden zou frequenteren. **Ook wat betreft de activiteiten met deze beweging blijft u zeer op de vlakte.** U verklaart dat het voornamelijk ging over hoe men zichzelf beter kon begrijpen en aanvaarden als homoseksueel, u weet echter allerm minst uit te breiden over hoe en wat dan precies besproken werd. U haalt enkel vaagweg aan dat ze u leerden zich te aanvaarden door er op te wijzen dat homoseksualiteit geen misdaad is (NPO p.35), wat toch een zeer beperkte weergave is van wat maandelijks op dergelijke bijeenkomsten zou zijn verklaard, te meer gezien de complexiteit van het concept van seksuele oriëntatie. U verklaart verder dat deze groepering streed tegen discriminatie van homoseksualiteit, u weet echter niet aan te geven op welke manier zij dit dan effectief deden. U weet daarbij niet of zij nog andere activiteiten organiseerden dan de maandelijkse bijeenkomsten die u zou bijgewoond hebben (NPO p.36). **Uw gebrekkige kennis over deze gemeenschap, hun leden en hun activiteiten zorgt er dan ook voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen hierbij betrokken te zijn geweest.”;**

(vi) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen:

“Bovenstaande vaststellingen zorgen er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw door u verklaarde seksuele oriëntatie. De documenten die u daartoe neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen. Uw **psychologisch attest** waarin sprake is van geheugen –en slaapproblemen die het verloop van het persoonlijk onderhoud zouden kunnen beïnvloeden volstaat niet om aan te tonen dat u niet in staat zou zijn gepersonaliseerde verklaringen af te leggen. Gedurende het persoonlijk onderhoud werd op geen enkel moment vastgesteld dat u problemen kende om de gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden. U geeft daarbij zelf aan dat het persoonlijk onderhoud goed verlopen is, met enige opmerking dat de dossierbehandelaar traag diende te praten en dat u in shock was bij de confrontatie met uw verklaringen in Frankrijk. U noch uw advocaat haalden enig ander moment aan waarbij uw mentale toestand het u zou verhinderd hebben verklaringen af te leggen. U verklaarde daarbij eveneens dat u zich op het moment van het persoonlijk onderhoud goed voelde, dat uw psychologische opvolging goed verloopt en u zich sterk genoeg voelt om het interview af te leggen (NPO p.2). Zodoende kunnen de in het psychologisch attest aangehaalde elementen onvoldoende verschooning bieden voor uw weinig doorleefde verklaringen omtrent uw seksuele oriëntatie. **Het attest dat u bijeenkomsten van Arc-en-Ciel bijwoont kan evenmin uw eigen seksuele oriëntatie aantonen.** Het bijwonen van dergelijke bijeenkomsten wijst allerm minst één op één op een eigen homoseksuele geaardheid. **De documenten die u neerlegt met betrekking tot uw verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk weten evenmin een vrees voor vervolging in uw land van herkomst aan te**

tonen of kunnen beschouwd worden als een element die uw seksuele oriëntatie kan aantonen. Deze documenten tonen namelijk enkel aan dat u in Frankrijk deze procedure doorlopen hebt. Tot slot werd u op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 19 januari 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker stelt dat het niet evident is om in Liberia homoseksueel te zijn en dat hij door het aangaan van een relatie met D. een levensgevaarlijke stap zette, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing wel degelijk rekening werd gehouden met de homofobe context van de Liberiaanse samenleving. Meer zelfs, gelet op deze context kunnen verzoekers verklaringen over de ontdekking en beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid allerm minst als doorleefd en/of geloofwaardig worden beschouwd, zoals op omstandige wijze wordt toegelicht in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker betoogt dat er in Liberia geen familienamen zouden worden gebruikt en dat er gewoonlijk geen interesse wordt getoond in de familieleden van vrienden, komt verzoeker niet verder dan het *post factum* opwerpen van blote beweringen, hetgeen bezwaarlijk als een dienstig verweer tegen de voormelde motieven uit de bestreden beslissing kan worden beschouwd. Verzoeker maakte tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen enkele melding hiervan en ook bij zijn verzoekschrift voegt hij geen enkel objectief stuk ter staving van deze beweringen.

Verzoekers bewering, dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verward was en zich niet helemaal goed heeft kunnen uitdrukken, kan niet worden aangenomen. In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat verzoekers mentale gezondheidstoestand tijdens het persoonlijk onderhoud hem niet verhinderde, dat verzoeker, noch zijn advocaat hieromtrent enige concrete opmerkingen maakten en dat verzoeker geen opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud heeft bijgebracht. Verder dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Liberiaanse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Uit de voormelde motieven uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoeker er niet in slaagt zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid concreet aannemelijk te maken in het licht van de homofobe context van de Liberiaanse samenleving.

Waar verzoeker wijst op de situatie van homoseksuelen in Liberia (verzoekschrift, stuk 3), beperkt zijn betoog zich tot een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie en die aldus niet volstaat teneinde de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid alsnog concreet aan te tonen. Dit klemmt des te meer waar in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld dat verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij

het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen over de situatie van homoseksuelen in Liberia allerm minst correct bleken.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoekers advocaat ter terechtzitting verklaart geen contact meer te hebben gehad met verzoeker sedert het opstellen van het verzoekschrift.

Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “*reëel risico*” loopt. Het begrip “*reëel risico*” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Liberia zou hebben gekend.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Liberia actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Liberia een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend drieëntwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER